

82 πέος

Σάββατο, 16 Φεβρουαρίου 2013
6:28 πμ

Υπογλώσσιο #82

πέος

Σημασία

Το ανδρικό γεννητικό όργανο.

Παρά την αρχαιοπρεπή ονομασία του, το πέος αναφέρεται στην αρχ. Ελλ. γραμματεία, μόνο στον **Αριστοφάνη** (Αχαρνής 3 φορές, Νεφέλες 1, Εκκλησιάζουσες 1, Ιπτης 1, Λυσιστράτη 5, Ειρήνη 1, Θεσμοφοριάζουσες 3, Σφήκες 2) και στον **Αθηναίο** (Δειπνοσοφιστές 2 φορές)

Aristophanes Comic., Acharnenses.
Θε. Ὀδομάντων στρατός. (156, bis)
Δι. ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτί τί ἦν; (157)
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;
Θε. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμάς μισθὸν διδῶ, καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὄλην. (160)
Δι. τοισδὶ δύο δραχμάς τοῖς ἀπεψωλημένοις; ὑποστένοι μέντ᾽ ὁ θρανίτης λεῶς ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,

Σε όλα τα άλλα κείμενα απαντούν τα πάμπολλα συνώνυμά του με κυριολεκτική αλλά και με μεταφορική σημασία. Κάθε τι μακρύ και σκληρο παρομοιάζεται με πέος. (Χαρά ο Φρουντ!)

Ετυμολογία

Πέος < σανσκρ. Πάσας

Πέος, penis. — ‘Compara [antiqu. τῆς, pes, et] ποῦς ἀ τῆς πῆς :’ Lenn. Ut affine sit τῆς τῆς πῆς, πιέζω ut πεζα, &c. Nota com-pressisse Ter. Hec. 5. 3. 30. Mirum est quod Euripides similiter usurpet ἀσκῶ τὸν προῦχοντα ΠΟΔΑ, Med. 677. Sic et est Ποδεών.

Συνώνυμα

Ἄγκυρα

Επειδή βυθίζεται μέσα στον κόλπο!

Αἰδοῖον

Από το αιδώς = ντροπή λατινικό pudenda < pudor -oris < pudeo καταισχύνω ή αισχύνομαι, αιδούμαι ντρέπομαι.

Η ίδια λέξη και για τα γεννητικά όργανα και των δύο φύλων. Σε συνδυασμο και με τους ορχεις λεγεται κατ ευφημισμὸν: τα **κρυφά** και **απόκρυφα** και **αχαμνά** η **κατω μερια** . Βλ [υπογλωσσιο 83](#)

Αἰδοῖον το μόριον. ὃ και ἀναγκαῖον πρὸς τίνων καλεῖται ἔπει της ἀνάγκης ἐστὶ συμβόλαιον. ὁ μεγάλα εχων αἰδοῖα ἀνδρὸσάθων ἐλέγετο.

Τοῦ δὲ θήλεος ἴδιον μέρος ὑστέρα, καὶ τοῦ ἄρρενος **αἰδοῖον**, ἔξωθεν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ θώρακος, διμερές, τὸ μὲν ἄκρον σαρκῶδες καὶ ἀεὶ λεῖτον καὶ ὡς εἰπεῖν ἴσον, ὃ καλεῖται βάλανος, τὸ δὲ περὶ αὐτὴν ἀνώνυμον δέρμα, ὃ ἐὰν διακοπῆ, οὐ συμφύεται, οὐδὲ γνάθος οὐδὲ βλεφαρίς. Κοινὸν δὲ τούτου καὶ τῆς βαλάνου ἀκροποσθία. Τὸ δὲ λοιπὸν μέρος χονδρῶδες, εὐαυξές, καὶ ἐξέρχεται καὶ εἰσέρχεται ἐναντίως ἢ τοῖς λοφούροις. Τοῦ δ' αἰδοίου ὑποκάτω ὄρχεις δύο.

Aristoteles et Corpus Aristotelicum Phil., Historia animalium. 493a στ.25

Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα γίνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς οἴζυροῖσι βροτοῖσιν

Αισχύνη

Από το αρχ ελλ ουσ αἴσχος, ντροπή, ονειδος, ασχημια, ατιμωση, προσβολη αλλα και αιδοιον (μάλλον όμως πέος)

ὅταν δε ἄνθρωπος αἰσχύνῃ τῆς πόλεως γεγονώς εαυτὸν ἐγκωμιάζῃ, τίς αν τα τοιαύτα καρτερήσειεν ἀκούων;

Αισχινης - Κατά Κτησιφώντος 3.241

Κύβδα: κύφοντα διὰ τοῦ σχήματος τὴν αἰσχύνῃν δείκνυσιν αὐτοῦ.

Σχόλια στους Ἰππης του Αριστοφανη 365

Ακροβυστία

τό δέρμα του πέους πού καλύπτει τή βάλανο, το θρίον, βλ. λέξη.1148.26
Κατ' ακριβειαν η πόσθη, το δέρμα που καλύτει την βάλανο του πέους. Κατά συνεκδοχήν (pars pro toto) το ολον πέος.
Βλ. ρήματα [-Περιτέμνω](#)

Αρις

Γεν αρίδος. Τρυπανι. Λόγω του λεπτου και επιμήκους σχηματος ονομασθηκε έτσι και το ποδι.

Πρβλ. απλωσε την αριδα του = απλωσε τα ποδια του όπως ο καθενας που θέλει να αναπαυθει.

Όμως συνανταται και επώνυμο **Τριαρίδης**^{468.266} αυτος που διαθεττει και τριτο ποδι, τριτο αριδι. Δηλ. ο ποσθων, ο ψωλαρας.

Αροτρον

Επειδη το αντίστοιχο γυναικειο αιδοιον λεγονταν και λειμων: λειβάδι, χωράφι¹¹⁴⁸
*οσσα τέλεσσε γέρων Κρόνος, ὅπποτε τέμνων ἄρσενα πατρός ἀροτρα
λεχώιον ἤροσεν ὕδωρ.*

ΝΟΝΝΟΣ -ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ 12.46

Αυλος¹¹⁴⁸

Αυλός: Στάδιον και τό διστάδιον, δίαυλος σύν-θετον'. Και τών βασιλικών ἰππων τό ἐμπλεγμα.
Αυλός και εἶδος ακολάστου σχήματος. Λέγονται

δε αύλαϊαι και τά παραπετάσματα της σκηνής, ώς
παρά τω Θεολογώ. (30)
ΜΕΓΑ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ

Αυχήν¹¹⁴⁸

Βαλλίον ¹¹⁴⁸

Βλ. βιλλίν

Βάμβαλον

Ιμάτιον και το αϊδοΐον (Φρυγες)

Ησύχιος 176

Το πέος κρεμμάμενον τρέμει κινείται εδώ και εκεί. Ορθουμενον δε παλλινδρομεΐ.

Βαμβαλεΐν = τρεμειν , ψοφείν τοῖς χειλεσι.

Βαμβαίνων τρέμων τοῖς ποσίν ἢ τους ὀδόντας

Πβλ. ο γερο-μπαμπαλής : το ραμολιμέντο, αυτος που τρεμουν τα δοντια του , η γριά-μπάμπω , η γρια η βαβα.

Βεργα

(Μεταφ.) ανδρικό αϊδοίο:

παλουκιν ξύλινον το πάχος της βέργας του ενού ανθρώπου (Ασσίζ. 16317).

Εμμ. Κριαράς -Επιτομή

Βιλλίν

Aelius Herodianus et Pseudo-Herodianus Gramm. et Rhet., *De prosodia catholica*.

βίλλος

τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον τὸ κοινῶς βιλλίν παρ' Ἐφεσίοις βαρύνεται .

Κυπριακό ιδίωμα

Στο κυπριακό ιδίωμα **βίλλος** ή **βίλλα** λέγεται το πέος του ανδρός και το **βιλλίν** ή **βιλλουίν** το πέος του μικρού αγοριού.¹⁸⁴

Στην Κύπρο ο έχων **βίλλα** δεν χρειάζεται να την δηλώσει στην πολεοδομία!

Φυσικά στην Κύπρο, και όχι μόνον, αυτός που έχει μια μεγάλη **βιλλάρα** θεωρείται ιδιαίτερα προνομιούχος.

Βλ. και 9453.254 [314]

Βύρσα

Το πετσάκι του πέους (ακροβυστία) και κατ' επέκταση το όλο πέος .

ΦΡ. Μπερδεύει την πουτσα με την **βούρτσα**. < βυρσα.

Αριστοφάνης Ιππής

Aristophanes Comic., *Equites*. {0019.020} close

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζον; (892)

Ἄλ. και τοῦτό <γ> ἐπίτηδές σε περιήμπεσχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ·
και πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζον; (892)
 Ἀλ. καὶ τοῦτό <γ> ἐπίτηδές σε περιήμπεσχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ·
 καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἴσθ' ἐκεῖνον
 τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; (895)

ΦΡ παίζει το πετσάκι του = αυνανίζεται

Ἐμβολος

Διεισδύει εντος του κολπου ὅπως το εμβολον των τριήρων.

Ερετμόν

Η αρχαία λέξη για το [κουπί](#). Το χουφτώνουμε και το κουνάμε.

Τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον, Ησύχιος . (Για το θηλυκό αἰδοῖον ἐρετμαῖς = κώπαις πάλι στον Ησύχιο)

Θρίον

Το φύλλο συκής και κατ' επέκταση το πέος που το φύλλο σκεπάζει.

Κριθή

930. (965.) πρὸς τὴν κριθὴν παίζει,
 ὅτι τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον κριθὴν ἔλεγον,
 τὸ δὲ γυναικείον βύρσον.

Κύων

Κύων, g. *κυνὸς*, *canis*, a dog; sea-dog;—dog-star;—the worst throw at dice, as 'Damnosi subsiludere *canes*,' Propert., and 'Damnosa *canicula*' in Persius:—the *frænum præputii*, 'called also *Κυνο-δεσμιον*, *Caninum vinculum*:' Steph. Perhaps from dogs' chains: see spec. on *Σκύλαξ* 2.: also the *membrum virile* itself. And *Κύνες* are explained by Ldd. the fetlock-joints of horses: by Steph., the bones between the hoof and the 'sura' of horses. Called also *Κυνή-ποδες*, dogs' feet. Whence

492

Στη γλώσσα της Παλαιας Διαθήκης απαντά ο εβραϊσμός « αλλαγμα κυνός» = κίναιδος, πούστης.

Δευτερονομιον ΚΓ. §18

Κορύνη

Πόσθη, ρόπαλο

Κοτίλλιν

κοτύλιν· ἀνδρὸς αἰδοῖον, Id.:— also κότιλον, Id.s.v. κόθημα.

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. ΣΕΛ.985

Κόθημα

κόθημα, τό, = αἰδοῖον, Id.

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. ΣΕΛ.966

Κύπαροι

Hesychius Lexicogr., *Lexicon (A—O)*. {4085.002} [close](#)

(4640.) [κύπαρος· κυπάρους τὰ κοῦλα ἔλεγον ἀγγεῖα καὶ χωρητικά. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τῶν σφηκῶν κατατρήσεις, καὶ τὰς τῶν αἰδοίων βαλάνους, ἐκ μεταφορᾶς κυπάρους λέγουσιν. ὁ δὲ Θεόφραστος (h. pl. 3,7,3) προάνθησίν τινα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος κύπαρον προσαγορεύει] (5)

Κέρκος

Κέρκος κυριολ. : Ουρά αλλά μτφ. πέος επειδή κουνιέται και σηκώνεται όπως η ουρά . Από εδώ η κερκίς το κάθισμα του σταδίου όπου καθίζουμε την ουρά, τον κώλο μας.

Καυλός ή καυλί

- Κυριολεκτικά σημαίνει την κατάληξη, τη ρίζα (stem) φυτού όπως τα καρώτα, παντζάρια, ραπάνια.
Πχ. Η λέξη **καυλοράπανο** που περιγράφει όμορφες νεαρές παρθένες που πρωτοκυκλοφορούν και σάν φρέσκα ραπανάκια μας ανοίγουν την όρεξη, επειδή μας ξυπνούν άλλες ανομολόγητες ορέξεις.
- Κάθε τι μακρύ και σωληνοειδές.
- Και τελικά το πέος (μεταφορικά).
- Η γραφή «καβλί» είναι σήμερα αποδεκτή.
- Ο Ιπποκράτης (469 πΧ-377 πΧ) πρώτος κάνει μνεία του καυλού με την έννοια του ΠΕΟΥΣ.

Hippocrates et *Corpus Hippocraticum Med., De affectionibus interioribus.*

ὄσφυν καὶ ἐς τὸν κενεῶνα καὶ ἐς τὸν ὄρχιν τὸν κατὰ τὸν νεφρὸν, καὶ οὐρέει πυκνὰ, καὶ στύφει κατ' ὀλίγον τὸ οὖρον, καὶ ἅμα τῷ οὐρῷ προέρχεται ψάμμος, καὶ ὁκόταν ἐξίη διὰ τῆς οὐρήθρης ἡ ψάμμος, (5) ὀδύνην παρέχει ἰσχυρὴν ἐν τῇ οὐρήθρη· ὁκόταν δὲ διεξουρήσῃ, ἡ ὀδύνη ἀνήσιν· ἔπειτα αὐθις ἐν τοῖσιν αὐτοῖσιν ἄλγισι κέεται· ὁκόταν δὲ οὐρέῃ, καὶ τὸν καυλὸν ὑπὸ τῆς ὀδύνης τρίβει. Πολλοὶ δὲ τῶν ἰητρῶν οἱ μὴ συνιέντες τὴν νοῦσον, ὁκόταν ἴδωσι τὴν ψάμμον, δοκέουσι λιθίην τὴν κύστιν, καὶ ταύτην μὲν οὐ, τὸν δὲ νεφρὸν λιθίη. Αὕτη (10) ἡ νοῦσος γίνεται ἀπὸ φλέγματος, ὁκόταν ὁ νεφρὸς ἐς ἑωυτὸν ἀναλαβὼν φλέγμα μὴ ἀφήῃ πάλιν, ἀλλ' αὐτοῦ ξυμπωρωθῆ· τοῦτο γίνεται λίθοι λεπτοὶ οἷον ψάμμος. Τοῦτον, ὁκόταν οὕτως ἔχη, τῷ ὀπῶ

Η λέξη χρησιμοποιείται για μακρύ όργανο, όπως ο πολιορκητικός κριός που σπρώχνει και διεισδύει.

Πβλ. Θουκιδιδη:

Book 2 chapter 76 section 4 line 11
Thucydides Hist., *Historiae*. {0003.001}

... και δοκούς μεγάλας ἀρτή-
σαντες ἀλύσει μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν
ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτείνουσῶν ὑπὲρ τοῦ
τείχους ἀνελεύσαντες ἐγκαρσίας, ὅποτε προσπεσεῖσθαί πη
μέλλοι ἢ μηχανῆ, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαρὰ ἀπεκαύλιζε (10)
καὶ οὐ διὰ χειρὸς ἔχοντες, ἢ δὲ ῥύμη ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε
τὸ προῦχον τῆς ἐμβολῆς.

Συνώνυμα **καβλιτζέκι**

Παραγωγή **καβλωμένος** = με το πεις εν στύσει, ἀλλὰ καὶ **καβλωμένος γιὰ** κατι =
αὐτος που ἐπιθυμει σφοδρῶς κατι (πχ. Φραουλες με σαντιγύ).

*Καβλῆς· μάνδαλος τῶν θυρῶν. Πάφιοι (Ἡσυχ.). Ὁ Ἐρρίκος
Στέφανος γράφει· καβλή· μάνδαλος. Καὶ ὁ Ἡσύχιος ἔτι· καταβλῆς·
μάνδαλος. Ἐκ τούτου λδιπὸν ποιητικῆ συγκοπῆ τοῦ τα τῆς κατὰ
προθ. ἐγένετο τὸ Πάφιον καβλῆς.*

Γλωσσάριο 9313.25

Κοντός (ο)

Το ἀκόντιο. Εἶναι μακρὺ, σκληρὸ, διεισδύει καὶ πάλλεται: ὅτι πρέπει γιὰ παρομοίωση
με τὸ πέος.

πβλ. τὸ τραγοῦδι « πᾶει ὁ Προύντζος νὰ ορτσᾶρει κα τοῦ σπάζει τὸ **κοντᾶρι**»:
πιθανὸ σκῶμμα ἐρωτικῆς ἀποτυχίας τοῦ Προύντζου. Κοντᾶρι < μσν. κοντᾶριον
υποκοριστικὸ τοῦ ἀρχ. κοντός.

Τὸ μσν κοντᾶ= πλησίον καὶ κοντός=βραχύσωμος προήλθαν ἀπὸ τὸ «κοντοῦ βολή»
δηλ. σε ἀποσταση βολῆς ἀκοντιοῦ. Πβλ καὶ « λίθου βολή » .

Μετά κατ' ἐπεκταση κοντός = ὁ σύντομος, ὁ μικρῆς διάρκειας ἢ διαστάσεων . Πβλ.

« Κοντός ψαλμός Ἀλληλούια », « Κυριακὴ κοντὴ γιορτὴ »

Πβλ. Παροιμία [Τῆς κοντῆς ψωλῆς τὰ μαλλιὰ τῆς φταίνε](#)

Αναφορές

Lucianus Soph., *Toxaris vel amicitia*.

(55.) Ἐν τούτοις δὲ καὶ ὁ Λογχάτης καὶ ὁ Μακέντης
ἔτυχον ὄντες καὶ ἐτέτρωντο ἤδη προκινδυνεύοντες,
ὁ μὲν στυρακίῳ εἰς τὸν μηρόν, ὁ Λογχάτης, ὁ
Μακέντης δὲ πελέκει εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ κοντῶ
εἰς τὸν ὦμον.

Μαλαπέρδα

Λαϊκότροπη λέξη γιὰ τὸ πεις ἀγνωστοῦ ἐτυμοῦ ¹⁷¹

Ἴσως ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ **mala perda** = μαλα περδα ὁ κακὸς χάμος ἢ ποινὴ ἢ τιμωρία.

Ὁ λαὸς ἀδυνατεῖ νὰ τὸ ἐτυμολογήσει ἀλλὰ τὸ ἐννοεῖ σαν κατι προστυχο που
συγγενεῦει με τὴν μαλακία, τὸ περδεσθαι (κλανεῖν) ἴσως καὶ τὴν λακέρδα.

Αναφορά

Che dio vi dia la mala perda = ο θεος να σας δωσει τον **κακο χαμο** = να σας τιμωρησει .

Allora Dinadano, sentendo tali parole, pensa molto bene che vero sia ch'ella sia la donzella; et allora tantosto salta fuori de' letto, dicendo: "**Per mala ventura, e che puttanaggio e questo? Che mala perda aggia tale oste e tale albergo e chi mi ci condusse!**"

Τι ατυχια τι σκατομερος είναι ετουτο; Τι ανέσεις ξενοδοχειου και τι ξενοδοχος της **μαυρης συμφορας** είναι αυτό που μ' εφέρες;

<ΠΗΓΗ>

Μαρκούτσι

Εξαρτημα του ναργιλέ. Επιστομιον.

Ετυμολογία από το τουρκικό markuz (τοπική διάλεκτος) < maruz < περσική مارپیچ (mārpīc)

Λόγω σχηματος και της χρησης (το βαζουμε στο στομα και το ρουφάμε) χρησιμοποιειται μεταφορικως για το πέος.

*Μακοῦτσιν· ἡ σαῖτα τῆς ὑφάντιδος· κάρενο ἐνι τὸ μακοῦτσιν σου. — σήμερα ἔγεινε μακοῦτσιν. Ἔ. σκωπτικῶς· ἴπου ἴπᾶς, βρὲ μακοῦτσιν. Παρὰ δ' Ἑσυχίῳ ὑπάρχει **μάκκορ**· ἐργαλεῖον γεωργικόν, ὅπερ ἴσως εἶνε ταῦτόν τῇ δικέλλῃ ἢ τῇ μακέλλῃ, ἣτις κατ' αὐτόν πλατεῖα δίκελλα ἦν. Ἀλλαχοῦ δ' αὐτὸ καλεῖται ματσοῦκι, τροπῇ τοῦ κ εἰς τσ, παρ' ἡμῖν ὁμως οὕτω λέγεται ἡ χονδρὴ ῥάβδος ἢ τὸ ῥόπαλον, ὅπερ ὁ Κοραῆς παράγει ἐκ τοῦ λατ. maxuca ἢ mazuca. Ἀλλὰ διὰ τί νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν, ἐν ᾧ δύνανται ἀμφότερα νὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν ῥίζαν μακ-, ἣν βλέπομεν συζομένην μὲν ἐν τῇ Κυπρία λέξει μακοῦτσιν, ἀναφερομένην δὲ καὶ παρὰ τοῦ Ἑσυχίου καὶ σύμφωνον ὅλως οὔσαν πρὸς τὸν σκοπὸν μας; Ἴδε καὶ μαζράκιν.*

9453.335

Hesychius Lexicogr., *Lexicon (A—O)*.

(118.) Μακετία· ἡ Μακεδονία

(119.) μάκιστος· πορρώτατος, ὄφελος ἔχοντα

(120.) μακιστήρ· βέλος, τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου Aesch. Pers. 698

(121.) †μάκιστι·

λομὸς

(122.) Μάκκος· ... βασιλεύς

(123.) **μάκκορ**· ἐργαλεῖον γεωργικόν, ὡς δίκελλα

(124.) μακκούρα· χειρὶ σιδηρᾶ, ἣ χρῶνται πρὸς τοὺς ἵππους

(125.) μακκοῦαν· παραφρονεῖν, προσποιεῖσθαι μὴ ἀκούειν

(126.) μακούνιον· δίκτυον κηλῶν, ὅπερ τινὲς νεφέλην

Ματζαφλέρι

Λόγω της ομοιότητας του ναυτικού αυτού εξαρτήματος με τα πέος. Είναι ένα οριζόντιο και προτεταμένο παλούκι, σκληρό, όρθιο και περιστέφεται.

Ματσουκα

Λογω της ομοιοτητας με ραβδί
3
Διάκος, παπάς καί λαϊκός
ένα μουνί μοιράζαν:
Παίρνει ό παπάς τά χείλη του
νά κάμει πετραχείλι του,
ό διάκος παίρνει τό μαλλί
νά κάμει σκούφια νά φορεΐ
κι ο λαϊκός τήν τρούπα του
νά χώνει τή **ματσούκα** του.^{750.11}

ματσούκι

το [matsúki] O44α & ματσούκα η [matsúka] O25α : 1. μεγάλο και χοντρό ραβδί: Κρατούσε ένα ~ για να διώχνει τα σκυλιά. 2. ξυλοδαρμός, ιδίως με ματσούκι: Μόνο το ~ θα σου βάλει μυαλό. Έφαγε ένα γερό ~, τον έδειρε κάποιος.

[μσν. ματσούκι(ο)ν υποκορ. του **ματσούκα**< παλ. ιταλ. και βεν. mazzoca με τροπή [ο > υ] από κλειστή προφ. του [ο] στα ιταλ. ή από επίδρ. του [k]]

Νεύρον

στ. 635: Έχω το νεύρον [= πέος] δυνατόν, μακρόν και πυρωδάτον,
στ. 644-55: Ως ήκουσεν ο γάδαρος βοός την καυχησίαν,
πως έν το νεύρον του μακρόν και εξεπυρωμένον,
δαμίν ετσιληπούρδισεν, εγκάριξεν ολίγον,
πορδοκοπών εισέδραμεν, εστάθην εις το μέσον,
εμπρός τ' απτία του έστησεν και προς τον βουν ελάλει:
«Ψέματα λέγεις, φλυαρέ, και περισσά καυχάσαι·
εγώ έχω νεύρον το παχύν, μεγαλοματσουκάτον,
μακρόν, παχύν και στιβαρόν, ρουθουνοκεφαλάτον,

Στεφανος Σαχλικης - Παιδιοφραστος Διηγησις των Τετραποδων Ζων

Ντούτσε^{2001.19}

Άλλη Αρβανίτικη λέξη για το πέος. Δεν διευκρινίζει το λεξικο αν πρόκειται για ανδρικό η γυναικείο αιδοίο. Λόγω του ηγετικού ρόλου του εις την ζωή του ανδρα . Από το Λατινικό Dux - Ducis = Δουξ, Δούκας.

Παντως οι Αλβανοί όταν βάζουν προφυλακτικό πρέπει να λένε «**βάζει ο ντούτσε τη στολή του**» .

Ξερή

Ευφημισμός για το εν στύσει πέος
Σπάνιο.
39
Πω πω πω μανούλα μου
με πονει η καρδούλα μου.
Πήγα πάνω στον οντά

κ είδα την **ξερή** τ' αγά
μ ένα σφόνδυλο μπροστά.^{1064.36}

Ουρά

Όπως και το κέρκος (Σοφοκλής, Αποσπασματα)

Από αυτή την σημασια της ουράς -πέους προκύπτει το

Μύζουρις (από το μύζω ή μυζάω ή μυζῶ την ουράν, πιπιλίζω το πεος, πεοθηλάζω). Η μύζουρις είναι η σημερινή τσιμπουκλού. Η λατινική fellatrix. μυζάω, Αγγλ. suck, θηλάζω, Θηλ. μετοχη ενεστ. μυζῶσαι Γαληνός Αλλα βλ. και Σουίδα:

(1381.) Μυ ζ εἶ και Μύ ζ ει: θηλάζει, λείχει. Ξενοφῶν· ἔδει δέ, εἶ τις διψῆη, λαβόντα εἰς τὸ στόμα μυζεῖν τοὺς καλάμους· και πάνυ ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι.

(1382.) Μυ ζή σ α ς· ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῆ σφραγίδι, μυζήσας ἀπέθανε.

Η 'σφραγίς' ήταν σφραγιδολιθος σε δακτυλίδι κάτω από τον οποιο εφύλασσε δηλητήριο. Ετσι το ειχε παντοτε μαζί του για να αυτοκτονήσει οποτε εκρινε σκόπιμο.

Ισως από εδώ η μυζήθρα, ο μυζηθράς, Μυστράς
βλ. και τον Ευστάθιο Θεσσαλονίκης

μυζᾶ δὲ τις οὕτω και γάλα ἐκ θηλῆς, ὡς και δοκεῖν ἐκ τούτου γίνεσθαι τὸν μαζὸν ἐτυμολογούμενον και ἄλλως, ὡς ἀλλαγῶς δηλοῦται. [Μυζᾶ δὲ και μυελόν τις και ἄλλα τινὰ τοιαῦτα. δηλον δ' ὅτι και βδάλλιν τὸ τοιοῦτον λέγεται, ὡς ἐκ μεταφορᾶς φλεβῶν. εἰ δὲ τι τοιοῦτο δηλοῖ και τὸ βύζην ἐπίρρημα, χρῆ ζιτησαι.] Ὄνοματοπεποιήται δὲ και τὸ μυζᾶν ἐκ τοῦ μῦ στοιχείου ἄλλως (15) ἤπερ τὸ μύζειν. Ὅτι τρεῖς φαρμάκων ἰδέαι παρ' Ὀμήρω· ἐπίπαστα, ὡς νῦν ἐπὶ Μενελάου, ἔπερ ἦπια φάρμακα εἰδῶς πάσσειν ὁ Μαχάων·

Από το απομύζω, λεγεται μεταφορικῶς «του απεμύζησε ὅλη την περιουσία» . (λόγια φράση) . Η οριστικη σημερα παρατονιζεται σε απομυζῶ

Παλούκι

Επειδη εισέρχεται και στον πρωκτό ὅπως το παλούκι κατά τον ανασκολοπισμό. Πβλ. Παροιμία: «**Ὅποιος πηδάει πολλά παλούκια κάποιο θα μπει στον κώλο του**» .

[Ανασκολοπισμός](#)

Πάταλος

Πάσσαλος. Βλ. και παλούκι

Ο πάσσαλος, ήταν οργανο **ανασκολοπισμού**.

Σήμερα λεμε «**παλουκώσου**» με την έννοια κάθισε και μην κινήσαι .

Μεταφορικώς το πέος.

Πβλ. την φράση «**που κάθεσαι τώρα μάνα μου**»

- (1065.) πασσακίζουσα· πασσαλεύουσα
 (1066.) πασσακίω· πασσάλω
 (1067.) πάσσακον· πάσσαλον
 (1068.) πάσσαλερ· σφήνας. (Λάκωνες)
 (1069.) πασσάλιον· τοῦ ζυγοῦ τῆς κιθάρας τὸ μέσον
 (1070.) πασσαλόφιν· τοῦ πασσάλου. ὁ δὲ σχηματισμὸς Βοιώτιος
 (1071.) πασσάριος· σταυρός

Ἡσύχιος

πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῆ τῆς νέας,
 ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξίν ἔστω τὸν νέον
 ἔλκειν ἀνατεῖ λαβομένης τοῦ παττάλου." (1020)

Ἀριστοφάνης - Ἐκκησιάζουσαι 1020.

Πίδι^{2001.19}

Ἀρβανίτικη λέξη για το πεος. Ίσως από το Ελληνικό άπιον > απίδιον> απίδι> πίδι = αχλάδι, λόγω της ομοιότητός του: έχει σχήμα των όρχεων και ουρά.

πβλ. Παροιμία : **Πισω έχει η αχλάδα την ουρά**

Πίτσι^{2001.19}

Ἀρβανίτικη λέξη για το πεος. Στην Ελληνικη αργκο οι ερωτικές διαπραγματεύσεις λέγονται έτσι. ΦΡ **Άρχισαν τα πίτσι -πίτσι.**

Ποδεών

Ποδεών, any extremity, as Πούς, ποδός: ' plur., the ragged ends in the skin of animals, where the feet and tail have been; sing., the neck or mouth of a wine-skin, formed by one of these ends, the others being sewn up; — neck of the bladder: ' Ldd. And = πέος, which see.

Πόσθη

ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν, (1010)
ἔξεις αἰεὶ
στῆθος λιπαρόν, χροιάν λαμπράν,
ὄμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.
ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης, (1015)
πρῶτα μὲν ἔξεις
χροιάν ὠχράν, ὄμους μικρούς,
στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
πυγὴν μικράν, {κωλῆν μεγάλην,} ψήφισμα μακρόν·

Πουλί ή πουλάκι

Το πουλάκι το λεμε για μωρά παιδια.

Ενδεχομένως λέγεται και από γεροντοκορες στη ΦΡ Είπαμε το πουλί πουλάκι, όπως λεμε ειπαμε το ψωμί ψωμάκι για να δειξουμε τη στέρηση.

Το πούλι λέγεται για το πεος ενηλικων (ΦΡ. **παιζει το πουλί του** = αυνανίζεται, αναλογο **ψωλοβαράει** αλλά και **κωλοβαράει** = χασομεράει).

Πβλ. **Το ξέυπνο πουλί από τη μύτη πιάνεται.**

Πιπί

Το πιπί το λεμε για μωρά παιδια. Η ιδια λέξη για την ουρηση και για τα ουρα. (ΦΡ κανω πιπί, ή θελω πιπί)

Πούτσα (ή) ή πούτσος (ο)

Το Λεξικό Μπαμπινιώτη θεωρεί την ετυμολογία αβέβαιη και αναφέρει δύο εκδοχές:

- i. εκ του αρχαίου **πόσθη** (το πέος αλλά το δέρμα που περιβάλει το πέος) ή
- ii. εκ του σλαβικού butsa (εξόγκωμα, προεξοχή).

Το Λεξικό Τριανταφυλλίδη αντιθέτως εικάζει ότι ετυμολογείται εκ του Τουρκικού **puç** (σχισμή ανάμεσα στους γλουτούς) ή εκ του Ιταλικού ruzza (βρόμα).

Στην εβραιογερμανική διάλεκτο Yiddish, ο πούτσος αποκαλείται putz (βλ. και putzinstitut) το οποίο πιθανώς να ετυμολογείται εκ του γερμανικού ρήματος butzen (στολίζω).

Πβλ. Παροιμία "**η γῆς καταποντίζεται και το μουνί κτενίζεται/στολίζεται**".

Πράμα

Ευφημισμός. Το ιδιο και για το μουνί.

Παλαμάρι

Κυριολεκτικά είναι η γούμενα, ιτ. Gomēna , Αρχ. Ελλ. Το αγόμενον πεῖσμα. Λόγω πάχους και μήκους, αλλά και διότι κρούεται με την παλάμη, σημαίνει και το πέος.

Ποντιακο Πριάπειο ποίημα

- Βγάζει ένα παλαμάρι
ισαμε μικρού παιδιού ποδάρι
Και μου το χώνει στην κατουρήθρα
Και πίανε κι ερχότενε (δισ)
και μετά σέχασε (ησυχασε).
- Και [γ]αμησέν σε;
- [Γ]αμησέν με; Λές;

Ρόμβος

Membrum virile = δηλ ανδρικό μέλος(Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon.)

PLond. 1821, ed. H. I. Bell & W. E. Crum, Aegyptus vi (1925) pp. 177-226.

Από το αρχ ελλ ρήμα ρέμβω = πλανωμαι, περιφέρομαι (πβλ. χανομαι γιατι ρεμβάζω), μτφ ειμαι ασταθης, δρω αιφνιδιαστικά :Πβλ. σημερινες φράσεις "**τι πετάγεσαι σαν την ψωλή;**"

Ρόπαλον

membrum virile δηλ ανδρικό μέλος. Βλ. [βαρδουκιον](#).

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1940.

Για το ροπαλο κυριολεκτικά δεσ βαρδούκιον

Σάθη

σάθη, ἡ *τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον, πέος*, σάθων, -ωνος, ὁ *πόσθων*, ἀνδροσάθων, ἀνδροσάθης (ἐπίθ. τοῦ Πριάπου)=qui magnum membrum virile habet (=ὁ ἔχων μέγα ἀνδρικὸν αἰδοῖον): συγγ. τῷ σαίνω (σα- ἐκ τοῦ ΙΕ *τιμη-), σχηματισμὸς ὡς τὸ πόσ-θη: πέος.

σαίνω (*σαν-ιω, ΙΕ *τιμη-ιῶ), ἀόρ. ἔσηνα, δωρ. ἔσᾶνα *σεῖω τὴν οὐράν, κολακεύω, θωπεύω, περιποιούμαι*: συγγ. τοῖς: λιθ. tvístu, tvinti=ἐξογκουῖσθαι, «φουσκώνειν», ἐπὶ ὕδατος, tvāpas=πλημυρίς. ΙΕ *τιμ-ἔπ: τιμ, πός, *τιμη-=*φαλλός*, συγγ. τῇ ρ. *τεμ-ᾶ-, *τιῦ-«φουσκώνειν», βλ. σάννᾶς, πβ. σανίς, σάος, ταῖς, τύλη κ.τ.λ.

196.365

Σαρμέλα

Λεξη της καλιαρντής* για το πέος.

Συνώνυμα :

Σαρμελιά

sermaye στην τουρκικη αργκό σημαίνει πόρνη, ισως από το ρημα sermek καταθετω, τοποθετω, βαζω, αλλα και ξαπλώνω κατω.^{145.313}

Πβλ. σερμαγια = αρχικως κατατεθεν κεφαλαιο, τα χρήματα που καταθεσαμε, που "βάλαμε κατω", για να ξεκινήσει η δουλειά.

σεμελιά

σφαίρα

Βλήμα πυροβόλου όπλου λόγω σχήματος

λάρα

Αγν. Ετυμ. Πάντως **λαρός** αρχ Ελλ επιθ. Σημαίνει ευγευστος ισως ομως από σύντμηση των συγγενων λεξεων **καβλάρα** ή **ψωλάρα** .

μπάμια

για μικρό πέος

φακιροπιπιζα

ευνόητο εκ του φακίρης και πιπιζα

τουτού

από την παιδικη λεξη για το αυτοκινητο που μπαινει στο γκαραζ.

Ή από το Τουρκικό Tütüh =καπνος και συνεκδοχικά (πιπα)

φιστίκι.

Μαλλον ειχαν στο νου το αραπικο φυστίκι. Το πεος σχετιζεται με τον αραπη.

Το δε απαπικο φυστίκι λεγεται αραχίς η υπογειος, συγκενευει ηχητικα με τους ορχεις.

*) καλιαρντή ή καλιαρντά ή λιάρντω ή λουμπινίστικα ή τζίναβωτά ή λατινικά ή ετρούτσκα ή ντούρα λιαρντή =ιδίωμα, γλώσσα των κίναιδων . ΒΛ. ΗΛΙΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΑΛΙΑΡΝΤΑ

Σίφων

Πέος, (Σωλήνας) Από την αναρροφηση κρασιού με σιφωνα. Πραξη που θυμίζει πεοθηλασμό (πιπα, τσιμπούκι).^{1148.136}

Σύκον

Οπως και το αιδοίο , αφορά και το ανδρικό και το γυναικείο μόριο > συκοφάντης = ο φαίνων το σύκον είναι ο αναισχυντος, ο αναιδης, ο ψευδομενος, και ο καταγγέλων ψευδώς.

Η διαδεδομένη εκδοχή ότι οι συκοφάντες ηταν οι καταδότες των εξαγωγέων σύκων από την αρχαία Αθήνα μου φαίνεται απίθανη.

Το σύκο είναι το γνωστο φρουτο της συκιάς και όχι αυτος που τα κλέβει. Θα φανερωναν τον κλέφτη και όχι τα σύκα.

Η κραυγή "σύκααα!" Ηταν γιουγάισμα προς ομοφυλόφιλους ανάλογο με το «φτεράαα!» » (Από την [Φτερού](#) γνωστό ομοφυλόφιλο πωλητή φτερων-ξεσκονιστηριών)

Φράση :Από μικρή/μικρός φαινόσουνα πως αγαπάς τα σύκα (πέη).

Τραγουδι

Η μανα σου τ' αγαπα

Αγάπα τα και συ

Τα **συκα** τα **καρύδια**

Και το γλυκο κρασι.

*)Καρυδια λεμε τους ορχεις (δύο σε ένα και ομοιοκτάληκτα με το αρχidia)

Αγγλ. Exhibitionist ή Συκοφάντης

Ταῦρος

Ταῦρος, spatium inter scrotum et anum: et pro Πέος.
 Πρω ταερὸς ἅ τάω, τείνω: Extensum, protensum aliquid.

492

μὲν προσεικός, ὑπὸ δὲ τὸν καυλὸν διὰ τοῦ ὁσχέου μέσου ὑπὸ τὸν ὀνομαζόμενον ταῦρον, ἀφ' οὗ καὶ ἀταύρωτος παρὰ τοῖς τραγωδοῖς (Aeschyl Agam 236) ἢ παρθένος, εἰς τὸν δακτύλιον καταλήγον,

Πολυδεύκους - Ονομαστικόν ζ. 173

Τύλος (ο)

ἢ **τύλον**

Καρφί

Καρφια σε ροπαλο

Ανδρικό μόριο

Επειδὴ σκληραίνει ὅπως ὁ τύλος πβλ. **Την τυλωσα** [ενν. τὴν κοιλιά μου] = εφαγα πολὺ, τὸν ἀγλέορα, τὸν περιδρομο, τὸν ἀμπακα, τοῦ σκασμοῦ ὠσπου σκληρυνε ἡ κοιλιά μου.

Ἀπὸ τὸ Λατ. Callus

τὸ χεῖρε τύλων ἀνάπλεως

Μετα χερια γεματα κάλους

Λουκιανού Ἐνύπνιον 6;

on the knees,

σκορόδων, ελαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις, 550
 στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
 τὸ νεώριον δ' αὐ κωπέων πλατουμένων,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
 αὐλῶν κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον 555

Τυλων ψοφουντων = με το θορυβο από τα καρφωματα.

Sch.Ar.Ach.553, etc.; cf. τυλόω II.

- (1625.) τύλοιοι· αἱ ὀχθώδεις ἐπαναστάσεις, καὶ τὰ τῶν ἀχθοφόρων ἐπὶ τῶν ὤμων τυλώματα
 (1626.) τύλον· τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ ξύλον
 (1627.) τύλος· νενεκρωμένη σὰρξ
 (1628.) τύλωμα· τύμμα
 (1629.) τύλαρος· μάνδαλος
 (1630.) τυλαρώσας· μανδαλώσας

Τσουτσούνα (η) και τσουτσούνι (το)

Τσουνί = κλαράκι, κοτσάνι. Το **κοτσάνες** σημ. μτφ. ανοησία ὅπως «πούτσες!»
 Από το τσουνί < τσουνίον τσιτακισμός του αρχαιο **κυνίον** < υποκορ. του κύων = σκυλος, κυνίδιον, κυνάριον caniculum. Ομοίως το **τσούνα** από την αιτιατική του κυνος: τον κύνα.

Τσουνί λεγεται στα μικρασιατικα ιδωματα το κοτσανι πχ. Στα πρασινα φασολακια. Ισως και το **ξετσούμισε** (ανδρωθηκε) ηταν **ξετσουνισε** και εχει σχεση με το αναπτυσσομενο και εγειρόμενο πλεον **τσουτσούνι** του εφηβου. Το "ξε-" είναι επιτατικο.

Το συναντούμε και ως **τσιούνα**

19

Τούτη η τσιούνα η μαλιαρή

Πάει στό γάμο να χαρεί

Για να φάει και να πιει.

Τούτη η τσιούνα η μανδραβέλα

βάνει βίγλα για κοπέλα.1064.27

Σημ: μανδραβέλα = τρυπάνι,
 βγανει βιγλα=στηνει ενέδρα.

Φαλλός

Το ανδρικό μόριο αλλά και η τεχνητή απομίμηση του ως Διονυσιακό σύμβολο γονιμότητας.

Το φαλλό περιέφεραν στα Φαλληφόρια που ηταν γιορτή προς τιμην του Διονύσου.

πένητες αὐτῶν ὑπ' ἀσθενείης βίου σταιτίνας πλάσαντες ὕς (20)
 (48.) καὶ ὀπήσαντες ταύτας θύουσι. Τῶ δὲ Διονύσῳ τῆς ὀρτῆς
 τῇ δορπῆ χοῖρον πρὸ τῶν θυρέων σφάζας ἕκαστος διδοῖ
 ἀποφέρεσθαι τὸν χοῖρον αὐτῶ τῶ ἀποδομένῳ τῶν συμβωτέων.
 Τὴν δὲ ἄλλην ἀνάγουσι ὀρτὴν τῶ Διονύσῳ οἱ Αἰγύπτιοι πλὴν
 χορῶν κατὰ ταῦτὰ σχεδὸν πάντα Ἑλλῆσι. Ἄντι δὲ φαλλῶν (5)
 ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα, ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα
 νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κόμας γυναῖκες, νεῦον
 τὸ αἰδοῖον, οὐ πολλῶ τεφ ἔλασσον ἐὸν τοῦ ἄλλου σώματος·
 προηγέεται δὲ αὐλός, αἱ δὲ ἔπονται ἀείδουσαι τὸν Διόνυ-
 σον. Δι' ὃ τι δὲ μέζον τε ἔχει τὸ αἰδοῖον καὶ κινεῖ μοῦνον (10)

Aristophanes Comic., *Acharnenses.*

Χο. σῖγα πᾶς ἤκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδῶν· θύσων γὰρ ἀνήρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται. (240)

Δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

προῖτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος.

ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

Ψωλή ή ψώλος

Αποκεκαλυμενο (απεσκολυμένον) και ορθό ανδρικο πεος. Αντί του ψιλή = γυμνή

Aristophanes Comic., *Lysistrata.* {0019.025} close

Λα. χαλεπὰ μὲν ναὶ τῷ σιῶ (142, bis)

γυναϊκᾶς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας. (143)

Ετυμολογία

Ψωλή, the prepuce, 'pars circumcisa.'— From
Ψωλός, circumcised. — **Ψάω**, †**ψαολός**, **ψωλός**. 'De-
rasus,' Hemst.

492.189 [193]

Ποιηση

22

Στου Μαρτίου τες πέντε δέκα

μαραγκός ψωλές πελέκα

και μεγάλες και μικρές

απο τες μαρμάρινες.^{1064.28}

Παραγωγα

Ψωλός =(οξύτονο) ο που έχει ξέσκεπο το κεφάλι του πέους.

ψώλων=ψωλαρας όπως και πόσθων,

Ψωλόμουρος ανθρωπος ασχημος(από το μωρη), απαισιόφασα (θηλ.

ανάλογο: μουνοπρόσωπη), ψωλαρπάχτρα (ευνόητον!)

ψωλοβρόντης παρωνύμιο του καλικάντζαρου*.

* Emmanuelle Moser-Karagiannis - LITERATURE ORALE DE LA GRÈCE MODERNE RECEUIL D' ETUDES - Les êtres fantastiques et la parole dans les légendes : l'exemple du Kalikantzaros p.323

Εικόνες

1

Σάτυρος δεφόμενος - από βοιωτικό αγγείο
Δέφομαι=αυνανίζομαι

2

ΚΤΗΝΟΒΑΤΗΣ

Σάτυρος κτηνοβατών

3

ΛΥΣΙΤΡΑΤΗ

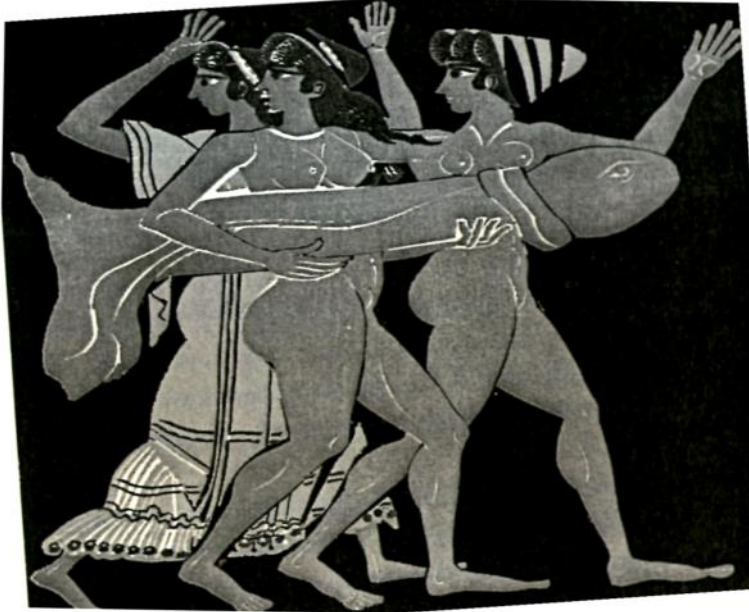
Η ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ ΚΑΙ Ο ΦΑΛΛΟΣ

4

ΦΑΚΙΡΟΠΙΖΑ - ΛΕΞΗ ΤΗΣ ΚΑΛΙΑΡΝΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΟΣ

5

ΦΑΛΛΗΦΟΡΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Παρομοιώσεις

Απελατίκι

Βυζ. Ροπαλο

Σαφής παρομοίωση του με το πέος του γαϊδάρου.

ἔκ τὴν κοιλιὰ τοῦ ἔβγαλεν ὡσάν ἀπελατίκι
μακρὺ, χοντρὸ καὶ κόκκινον, κ' ἦτον δίχως μανίκι.
λέγει μου· ἔλα γλίγωρα — τί στέκεις καὶ παντέχεις
γιὰ νὰ σοῦ κάμω τὴν δουλειὰ ἐκείνη ὅπου κατέχεις;
καὶ τρόμαξα, σὰν τ' ἄκουσα, κ' ἔχεσα τὸ βρακκί μου,
ἄφηκα καὶ τὰ ροῦχά μου, γεμάτο τὸ σακκί μου,

Στεφάνου Σαχλική - Γαδάρου, λύκου κι' αλωπού διηγησις ὡραια στ. 469

Παροιμίες

Θύμωσε ο αγάς κι έκοψε τον πούτσο του

Για να εκδικηθεί την γυναίκα του που τον απατούσε.

Της γυναίκας ο καημός: λούσα, πούτσα και χορός

Ο κώλος μας βρακί δεν έχει, ο πούτσος μας λουλούδια θέλει

Χυδαιότερη από την γνωστή «**εδώ βρακι δεν έχουμε λουλουδι για το πετο μας [γυρευουμε]**» .

Λέγεται για κάποιον που επικεντρώνει σε επουσιώδη ζητήματα, αγνοώντας το βασικό πρόβλημα (κυρίως για την οικονομική κρίση).

Της κοντης ψωλής τα μαλλιά της φταίνε

Για αυτούς που βρίσκουνε γελοίες προφάσεις και δικαιολογίες.

Άσπρα μαλλιά της κεφαλής : κακά μαντάτα της ψωλής

Αναλογο: **Άσπρα μαλλιά :μαυρα γαμήσια.**

Αναλονο κοσμιότερο «Δεινον το γήρας, ου γαρ ερχεται μονον»

Για το γινάτι της γειτόνισας να κόψω την ψωλή τ' αντρός μου;

Η γεροντοκόρη γειτόνισσα διαμαρτύρεται για τους θορύβους της συνεύρεσης κατά την νύκτα.

Εγκυκλοπαιδικά

Το πουλί του Όσιρι: Ο φαλλός!

Ο Όσιρις είναι ο αγαθοποιός Θεός, βασιλεύς τής “Ανω και Κάτω Αίγυπτου, ο οποίος διεδέχθη εις τόν θρόνον τούς απογόνους του̃ μεγάλου Θεοῦ Ρά. Ο Πλούταρχος αναφέρει ότι ήτο υιός του̃ γηίνου θεού Σέμπ (γης) και τής Ουρανίας βασιλίσσης Νούτ (ούρανού), ένηλικιωθείς δέ έλαβε ώς σύζυγον την συνετήν και εις την μαγειάν έμπειρον αδελφήν του Ισιδα. Η θεά αύτη, ή όποία κατήργησε εις την Αίγυπτον την άνθρωποφαγίαν και έδίδαξε εις τούς Αιγυπτίους την καλλιέργειαν τών δημητριακών και τής άμπέλου, την ύφαντουργίαν, τό ένδύεσθαι και την μαγειάν, είχε αδελφόν όνόματι Σήθ (Τυφώνα), ό όποιος ήτο τό πνεύμα τού κακού και τής φθοράς. Ο Σήθ συνώμοσε λοιπόν έναντίον τού Όσίριδος, όταν ό τελευταίος, άφού συνεπλήρωσε τό έργον του διά τής όργανώσεως και τής θεσμοθετήσεως τής θρησκευτικής τελετουργίας, άνεχώρησε διά νάσυνέχιση τήν άποστολή του και εις άλλας χώρας. Κατά τήν άπουσίαν του, άφήκε τήν άντιβασιλείαν εις τήν “Ισιδα. Όταν όμως ό Όσιρις επέστρεψε, ό Σήθ τόν συνέλαβε διά δόλου, τον έφόνευσε, τόν κατέκοψε εις τεμάχια, τά όποία έτοποθέτησε έντός κιβωτίου, και έρριψε κατόπιν τό κιβώτιον τούτο εις τον Νείλον. Η Ίσις κατέφυγε τότε μετά τών πιστών εις αυτήν Θώθ και Άνούβιος εις τά έλη τού Δέλτα. Έκείθεν όρμωμένη, άνεζήτησε τό πτώμα και, έπειτα από τραχείς άγώνας και περιπετείας, άνέυρε όλα τά τεμάχιά του, πλήν τού φαλλού, ό όποιος παρέμεινε εις τόν Νείλον. Διά τής ισχύος τού σφοδρού έρωτος της και διά μαγικών έπωδών, ή Ίσις άνασυνέστησε κατόπιν το πτώμα και τό έπανάφερε θριαμβευτικώς εις τήν Αίγυπτον, όπου τό ένεπιστεύθη εις τάς φροντίδας τών ιερέων. Οι τελευταίοι διέδωκαν κατόπιν ότι ό Όσιρις είχε άναστηθή έκ νεκρών και κατέστη Θεός. Τό μή άνευρεθέν μέρος τού σώματος του Όσίριδος - τό γεννητικόν του μόριον - ή Ίσις τό άντικατεστησε ακολούθως διά τεχνητής άπομιμήσεως, τήν όποίαν και καθιέρωσε και ή όποία υπό τό όνομα «φαλλός» άνευρίσκεται κατόπιν ως έμβλημα γονιμότητος εις όλα τά άρχαία μυστήρια.

2371.12

Το πεος ως organo διαρθρωσης της βουλησης

Το πεος συνδεεται με παμπολες νευρικές αποληξεις που δημιουργουν αναλογα ερεθισματα στο εγκέφαλο με ψυχολογικές (σεξουαλικη επιθυμια) αλλα και φυσιολογικες επιπτωσεις (στυση) . Ετσι οι απλοι ανθρωποι αρχισαν να πιστευουν από παλια σε μαγικες ιδιοτητες και ιδιαιτερες επιδρασεις του πεους στη ανθρωπινη βουληση. Ετσι το «κάτω κεφάλι» (η βάλανος του πεους) επιβάλει την θελησή του στο «πάνω κεφαλι» (τον εγκέφαλο).

Ρηματα

Αυνανίζεται :

Την παίζει

[ενν. την ψωλή ή την πουτσα],

Ψωλοβαράει

Το κυριολεκτικόν ευνόητον, μεταφορικώς όμως είναι άνεργος και αδρανής, Αρχ. αποτριβω μτφ. Σπαταλώ τα νειάτα μου ¹¹⁴⁸

Δέφω

Καθιστω κατι μαλακο τριβοντας το με το χερι (ο νοων νοειτω). Παραγωγο βυρσοδεψης. Αρχ. Ρημα

ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε

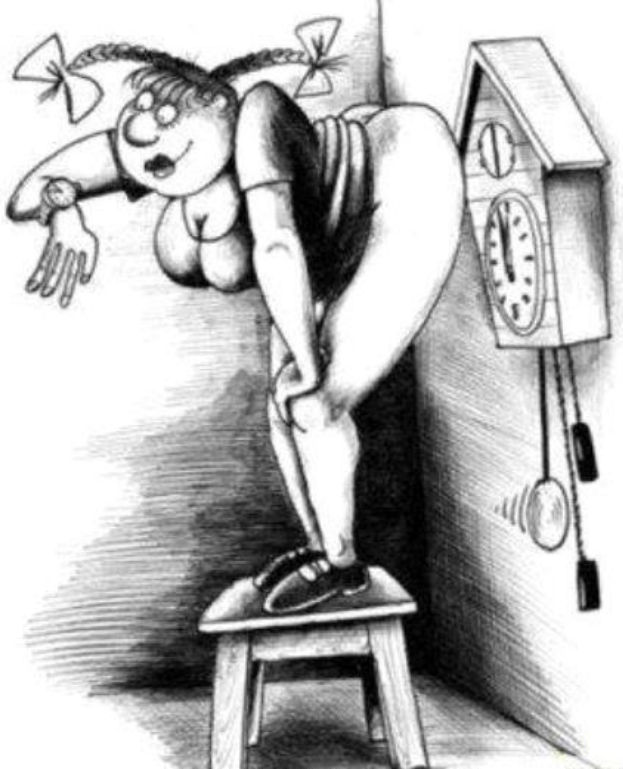
Αριστοφάνης -Ιππής 24

Τρ. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἤκει τὸ Δάτιδος μέλος,
ὃ δεφόμενός ποτ' ἤδε τῆς μεσημβρίας, (290)
“ὡς ἴδομαι καὶ χαίρομαι κεῦφραίνομαι.”

Αριστοφάνης - Ειρήνη 290

Του κάνει κούκου

Συνηθέστερο δεν του κάνει κούκου ἴγουν δεν **του σηκώνεται** δεν εχει στύση

Η φράση από καποιο λογοπαιγνιο του Αριστοφάνη στις Σφήκες

Scholia in Aristophanem, Scholia in aves (scholia vetera)
{5014.009} [close](#)

(506.) κόκκυ: Ποιά φωνή τὸ κόκκυ. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. ἔστι δὲ [μόνως] παροξυτόνως. πρὸ θερισμοῦ δὲ φαίνεται ὁ κόκκυξ ἐν τῇ Φοινίκῃ. Ησίοδος [Op. 484] «ἤμος κόκκυξ κοκκύση.»

(507.) κόκκυ, ψωλοῖ: Παρὰ τὴν παροιμίαν, ὅτι ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων ἦσαν ψωλοῖ πολλοί. καὶ ὅτ' ἂν ὁ κόκκυξ εἴπῃ κόκκυ, τότε ὅλοι ἅμα τῇ φωνῇ ἐξήρχοντο εἰς τὸ πεδίον. (Ἄλλως. τὸ αἰδοῖον. ἐπίτηδες δὲ συνήγαγε τὰς δύο λέξεις, ἵνα εἴπῃ αἰσχροῶς καὶ γέλωτα κινήσῃ. (5) ἔστι δὲ παροιμία παρὰ Φοινίξι «κόκκυ ψωλοῖ πεδίονδε» ἀντὶ τοῦ κόκκυγος κράζοντος τὰ πεδία θερίζομεν.)

Περιτέμνω

Αφαίρεση της ακροβυστίας συνήθως λόγω θρησκευτικών επιταγών.
Περιτομή, περιτεμημενος

(1.) Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. (2.) ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς (3.) λέγοντες ὅτι Εἰσηλθες πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. (4.) ἀρζάμενος δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεζῆς λέγων, (5.) Ἐγὼ ἦμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευῶς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ· (6.) εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν

εἶδωλα ἱεροσυλεῖς; (23.) ὅς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; (24.) τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς γέγραπται. (25.) περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖ, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. (26.) ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσει, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθῆσεται; (27.) καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου. (28.) οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν

Συνουσιάζεται

ἀπὸ τοῦ συνειμι εἶμαι μαζί. Αρχικα εἶχε εὐρεία ἐννοία: συνυπαρχῶ, συνομιλῶ, κοινωνῶ, ἐπικοινωνῶ. Μετὰ ἐγένετο σκέτο γαμήσι.

Γαμί

Λαμβάνει ὡς συζυγόν. Ἀργότερα ἀποκλειστικὰ =συνουσιάζεται, γαμᾶει
Ἡ πράξη λέγεται τὸ γαμήσι ἀντὶ τοῦ ἀπαρεμφοῦ γαμήσειν.
Ἀναλογία εἶχον συμβεῖ με τὸ φαγεῖν φαγὶ καὶ φαῖ, τὸ φιλεῖν > φιλί κλπ.

Συνευρίσκειται

Ὅπως καὶ τὸ συνουσιάζεται

Της τον χωνει

Ἀπὸ τὸ ἀρχ. ρ. χώννυμι =σκεπαζῶ με χῶμα, βυθίζω μέσα στο χῶμα, θαπτῶ, σημεῖρα χωνῶ καὶ γιὰ τὴν ταφὴν παραχώνω, ἀλλὰ καὶ κρυβῶ. Κατ'ἐπέκτασιν βυθίζω κατὰ μέσα σὲ κατὰ ἄλλο. Πβλ. χώνει παντοῦ τὴ μύτη του. Κύττα που πήγε καὶ χῶθηκε (κρύφτηκε). Παραγωγα τὸ χῶσιμο. Ἀλλὰ καὶ ἡ χωσιὰ = ἡ ἐνεδρα. Ἐπειδὴ οἱ ἐνεδρευόντες ἐκρυπτόντο, ἐλλοχεύον.

Ἡ χῶν, χῶάνη, χῶνφόροι κλπ ἀπὸ τὸ χῶν.

χωννύω "χέω χῶμα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συσσωρεύω, «χώνω»",

Οἱ **χωσιάριοι** ἦσαν ὁμαδες καταδρομῶν - ἐνεδρευτῶν τοῦ Βυζαντινοῦ στρατοῦ.

Της τον μπηζει

από το πηγνυμι, εισδύω. Από εδώ ο παγος, παγωνω, **πάκτον** κλπ

Κτηνοβατεί

από το κτηνοβάτης όπως ο ακροβατης, επιβάτης, διαβατης, αναβατης
Ο **αλογευομενος** κατά την βυζαντινη ορολογια.

Βινέει, βινεί

οὐχὶ Λαῖς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ -ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

Εισέρχεται

Σύνηθες στην ΠΔ
Εισελθών εν αυτή

Το «**εισελθων προς αυτήν**» περναι απαρατηρητο από παπαδες και ειδωλολατρες.

Κατά την ΚΔ σημαινει αποκλειστικα επισκεπτομαι
Κατά την εξ ισου θεοπνευστον ΠΔ σημαινει αλλοτε μεν επισκεπτομαι αλλοτε όμως συνουσιάζομαι, συνευρίσκομαι, συνέρχομαι ή το βιβλικο επισης «γνωρίζω» .

Και δια του λογου το ασφαλές παραθετω αυτουσια μερικα χωρια:

καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ἄγαρ, καὶ συνέλαβε. καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, καὶ ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς.

Γεννεση 16.4

Εἶδε δὲ Λεῖα ὅτι ἔσθη τοῦ τίκτειν, καὶ ἔλαβε Ζελφὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ γυναῖκα. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν 10 καὶ συνέλαβε Ζελφὰ ἡ παιδίσκη Λεῖας καὶ ἔτεκε τῷ Ἰακώβ υἱόν.

Γένεση 30:10

Καὶ ἐπορεύθη Σαμψὼν εἰς Γάζαν· καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν.

Κριτές 16:10

καὶ ἔλαβε Βοδὺ τὴν Ρούθ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος κύησιν, καὶ ἔτεκεν υἱόν.

Ρουθ 4:13

Εγνω, εγώρισεν

Συνηθες στην ΠΔ

Ἀδάμ δὲ ἔγνω Ἐῶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάϊν καὶ εἶπεν· ἔκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ.

ΓΕΝΝΗΣΙΣ 4:1

ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα· παρθένος ἦν, ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν. καταβᾶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπλησε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς καὶ ἀνέβη.

ΓΕΝΝΗΣΙΣ 24:16

καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς,
καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ εὐχὴν αὐτοῦ, ἣν ἠϋξάτο· καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα.
καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ἰσραήλ·

ΚΡΙΤΑΙ 11:39

Περιφράσεις - Ευφημισμοί

Απ τα τα τρία το μακρύτερο.

Το πουλακι

Το πετσάκι του

Το τρίτο ποδι. Επι [πόσθωνος](#). Βλ. [Τριαρίδης](#)

Επίθετα

Καβλιάρης = ο ευρισκόμενος σε διαρκή στύση, ο πασχων εκ πριαπισμου, ο φιλήδονος.

Πόσθων = Πουτσαράς, ο εχων ευμεγεθες πέος και

Πουτσαράς= πόσθων

Ψωλαράς = πόσθων

Βηλλαράς= πόσθων

Σάθων =πόσθων.

Φρασεις

Μπερδεύω την βούρτσα με την πούτσα

Η βυρσα είναι το γδαρμένο δέρμα και ισως συγγενές προς το βούρτσα.

Προσεχε που βαζεις την υπογραφή σου και την ψωλή σου

Η ευαριστηση προσκαιρος και οι συνέπειες οδυνηρές.

Πούτσες μπλέ

Αρχικά ήταν φράση του λεξιλογίου του προσωπικού του Νοσοκομείου Αφροδισίων Νοσημάτων "Α. Συγγρού". Οι πόρνες του παρακειμένου αλσύλλιου έκαναν προληπτικές κολπικές πλύσεις με κάποιο μπλε απολυμαντικό* κατά της συφιλίδος. Ο πελάτης έφευγε , μέσα στα σκοτεινά, υγιής και ικανοποιημένος άλλα την επόμενη διαπίστωνε ότι το πουλί του είχε γίνει μπλε. Ανήσυχος έτρεχε στου "Συγγρού" όπου ο εφημερεύων γιατρός καθάριζε το έγχρωμο πέος και καθισύχαζε τον δήτην ασθενή.

Ο επόμενος γιατρός βάρδιας που τον αντικαθιστούσε ρωτούσε αν υπήρξαν τίποτε σοβαρά περιστατικά και ο απερχόμενος γιατρός έλεγε: «όχι, μόνο **πούτσες μπλέ**» . Η φράση κατάντησε να χαρακτηρίζει καθετί το ανόητο ή άνευ σημασίας.

- * Ο allivegr στο www.slang.gr το διαφωτίζει
Νομίζω, όπως έχει αναφερθεί και αλλού, ότι η φράση «πούτσες μπλε» προέρχεται από τη βαθεία κυανή χρώση που προκαλεί στη βάλανο, την αύλακα και την άτρακτο του πέους η απολύμανση με διάλυμα **υπερμαγγανικού καλίου** στην οποία υποβάλλονταν οι θαμώνες των οίκων ανοχής στην εποχή του Πάγκαλου.
Πβλ. ΠΙΚΡΙΑ του Ν. Καββαδία
Το βυσινί του Τισιανού και του περμαγγανάτου**,
και τα κρεβάτια ξέχασα τα σαραβαλιασμένα
με τα λερά σεντόνια τους τα πολυκαιριασμένα,
για το κορμί σου, που έδιωχνε το φόβο του θανάτου.

** Το «περμαγγανάτο» είναι το γνωστό στους Χημικούς Υπερμαγγανικό Κάλιο (KMnO₄),

ένα ισχυρό οξειδωτικό αντιδραστήριο που είχε ευρεία χρήση ως απολυμαντικό πριν την ανακάλυψη της χλωρίνης. Χρησιμοποιούνταν φυσικά από τις πόρνες για απολύμανση.

Παρόν πούτσο μου

Χυδαία άρνηση σε κάποιον που μας ζητάει κάτι, ακόμα και αν μας ζητεί να γίνουμε δωρητές οργάνων.

Σαν τον πούτσο μου ξενύχτη

Ενδειξη ταλαιπωρημένης εμφάνισης. Ο ξενυχτισμένος πούτσος δεν κάνει προσευχές σε ολονυκτίες, πηδάει και καταληγει σε αθλια εμφάνιση λόγω πλεον αδυναμίας στυσης.

Στον πούτσο μου

Αναφέρεται ως αντίλογος. Απάντηση σε κατι για το οποίο αδιαφορούμε. Αναλογο «στ' αρχιδια μου [ενν. σε γράφω ή γράφω το λεχθέν]». Κοσμιότερο: «στα παλιά μου τά παπούτσια».

Της ψωλής του το χαβά ^[2]

Οι σεξουαλικές διαθεσεις, που επιβάλλει το πέος, αναφέρονται συνηθως ως «**της ψωλής ο χαβάς**». Η φραση «... **αλλα αυτός** [κάνει, ή συνεχίζει] **της ψωλής του το χαβά**» .

Φράσεις με την ίδια σημασια

Αυτός το βιολί του. Εξακολουθεί να επιμένει. Το πεισμα, η διατήρηση, η μη μεταβολη του σκοπου σημαίνει αδιαφορια.

Ο ενδιαφερόμενος αλλάζει σκοπό, το γυρίζει στο καλαματιανό, γυρίζει φύλλο.

Του πούτσου

Συνώνυμο της κακης ποιότητας. Συνηθεστερη όμως η χρηση του συνώνυμου: «του κώλου».

Ποιηση

Στράτων - Η θλιβερή περιγραφή του γήρατος

Επιγραμματοποιός (του 2ου μ.Χ αι.) από τις Σάρδεις

ἤδη μοι πολιαὶ μὲν ἐπὶ κροτάφοισιν ἔθειραι,
καὶ πέος ἐν μηροῖς ἄργον ἀποκρέμαται:
ὄρχεις δ' ἄπρηκτοι, χαλεπὸν δέ με γῆρας ἰκάνει.
οἴμοι: πυγίζειν οἶδα, καὶ οὐ δύναμαι.

The Greek Anthology. with an English Translation by. W. R. Paton. London. William Heinemann Ltd. 1926. 4.

Ἦδη γκρίζα γινήκαν στους κροτάφους τα μαλλιά μου
Και το πουλί μου άνεργο στα μπούτια κρεμασμένο,
τ' αρχιδια μου ξεφούσκωσαν, κακά γεράματα με βρήκαν!
Αχ πως ήξερα τα κωλαράκια να γαμώ
και τώρα πια δεν το μπορώ.

Ελεύθερη μετάφραση Αρη Στουγιαννίδη

Σύγχρονο ανάλογο στιχούργημα "[ΕΠΑΝΤΡΕΥΑΝ ΕΝΑ ΓΕΡΟ](#)"

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

1

Το πέος των αρσενικών μαρσιποφόρων έχει δύο κεφάλια και ο κόλπος των θηλυκών δύο ανοίγματα.

2

Το πέος του γορίλα έχει μήκος περίπου 5 cm και της γαλαζίας φαλαίνας 2,5 m.^{2069.49}

3

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[1] ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Και οι ξενοί ερευνητές φαίνεται πως εχάψαν το παραμυθί των συκων, όπως φαίνεται από το 9790.659 [682]:

sycophante. — Cest un sycophante.

Ce terme est pris du grec συχοφάντης composé de σύκον Figue et φαίνω je dénonce. Il signifie proprement denonciateur de figues, et voici pourquoy: les Atheniens, dont le territoire sec et aride ne produisoit guere que des olives et des figues, avoient défendu par une loi de transporter des figuiers hors du territoire d'Athènes, et ils appelloient sycophante quiconque denonçoit ce genre de fraude. Or, comme on accusoit souvent des gens qui n'étoient pas coupables, sycophante devint insensiblement synonyme de calomniateur, d'imposteur, de fourbe et même d'hypocrite, parce que l'hypocrisie n'est qu'un mode de fourberie.

[2] ΧΑΒΑΣ

Ο χαβάς είναι λέξη Τουρκική και σημαίνει πολλά πράγματα :

1. αέρας, ατμόσφαιρα.
2. καιρικές συνθήκες.
3. κλίμα.
4. ο ουρανός.
5. εναέριας κυκλοφορίας.
6. άνεμος, αεράκι.
7. μελωδία, **σκοπός**, πβλ Γαλλ. air populaire .
8. Μουσικός ορος για το τονικό ύψος της νότας.
9. η ευχαρίστηση, ιδιοτροπία, διάθεση, το χιούμορ, την κατάσταση του νου.
10. ατμόσφαιρα, που επικρατεί συναισθηματική κατάσταση.
11. ύφος, το στυλ της έκφρασης.
12. περιβάλλον, το κοινωνικό περιβάλλον.
13. τίποτα, σαχλαμάρα.
- 14 αέρηδες, επιτήδευση.

Και παράγει και γνώστες λέξεις **havale** (Που σημαίνει βρεφικοί σπασμοί, εκλαμψία και εμείς του δίνουμε την μεταφορική σημασία «**αερολογία**» και την «**TURK HAVA YOLARI**», δηλ. «**ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΑΙ**», διεθνώς γνώστη ως «**Turkish airlines**».

Έτσι η φράση παίρνει το νόημα αυτός **επιμένει να κάνει ό,τι θέλει** και μάλιστα υποκινούμενος από ένστικτο και όχι από τήν λογική ή τις νουθεσίες.

TÜRK HAVA YOLLARI

Βιβλιογραφία

196

Ετυμολογικό Λεξικό Αρχαίας Ελληνικής

492

Francis Edward J. Valpy - The etymology of the words of the Greek language

750

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΒΛΑΧΟΣ:ΓΑΜΟΤΡΑΓΟΥΔΑ:ΚΕΙΜΕΝΑ:1985

1064

ΜΙΧΑΗΛ ΛΕΛΕΚΟΣ: ΠΡΙΑΠΕΙΑ:ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ:1974

1077

ΜΑΡΙΟΣ ΒΕΡΕΤΤΑΣ -ΤΑ ΒΡΩΜΟΛΟΓΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ - Αρχαίες χυδαιότητες προστυχιές και βωμολοχίες.

1148

Ροβήρος Μανθούλης -ΑΡΧΑΙΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ -ΕΞΑΝΤΑΣ -1999

2001

Κ. Τσομπάνης -Αρβανίτικο λεξικό -ΝΟΟΥΝ -2010

2069

Τίτλος: ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΧΡΗΣΤΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Συγγραφέας: ΛΙΖΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Εκδότης:ΑΧΡΗΣΤΗ ΓΝΩΣΗ

Έτος:2008

2082

Τίτλος: ΨΟΛΥΜΠΙΑΔΑ -ἢ ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ ἢ ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ

Συγγραφέας: ΑΝΩΝΥΜΟΣ -Επιμ. Σέβη Εράσμου

Εκδότης:ΠΕΡΙΛΥΠΟΣ

Έτος:2004

9790

Συγγραφέας: PIERE MARIE QUITARD

Τίτλος: DICTIONNAIRE Etymologique, Historique et Anecdotique DES PROVERBES

LOCUTIONS PROVERBIALES DE LA LANGUE FRANCAISE EN RAPORT AVEC DES PROVERBES

ET DES LOCUTIONS PROVERBIALES DES AUTRES LANGUES

Εκδότης:P. BERTRAND

Έτος:1842

9453

Τίτλος: ΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΑ - Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΓΛΩΣΣΑ

Συγγραφέας: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Εκδότης:Π. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Έτος:1868

9798

Συγγραφέας: ΗΛΙΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τίτλος: ΚΑΛΙΑΡΝΤΑ

Εκδότης:ΝΕΦΕΛΗ

Έτος:1971

Θέση:ΝΑ

Συνδεσμοι

<http://www.slang.gr/lemma/show/poutsos_poutsa_9691>